

השבוע פרצו מהומות ברובע היהודי של אוראן. הנוער היהודי המאורגן יצא לרחובות כדי להפגין - למען האויאהאס. הצבא הצרפתי פתח באש על המפגינים היהודיים הפרויפאשיסטים והרג שנים מביניהם.

לאחר מכן ערך הנוער היהודי המאורגן מוגרום במוסלמים, והרג בהם אחרים.

באותו יום הניח האויאהאס פצצה פלאסטית ליד דירתו של אנדרה בלימז, והרג את הדירה. בלימז, מי שהיה יושב ראש ההסתדרות הציונית בצרפת, שפעל למען התקרבות בין ישראל לבין ברית המועצות, צוץ, עורר אז את זעמו של האירגון הפאשיסטי, מפני שתמך בחלוקת אלג'יריה.

מה הרקע למעשים אלה? לאן הגיע סכך היחסים בין צרפת וישראל - ובין יהודי אלג'יריה, האויאהאס והפל"ן? מדוע עורך "העולם הזה"?

זאת אורי אבנרי

א ותו בוקר נמשו שלוש גופות של אלג'יריים מן הסיינה, ליד פאריס. המון אירופי מוסת התנפל באוראן על גבר אלג'ירי, שטייל בחברת אשתו וחינוקו בן השנה, וקרע את שלושתם לגזרים. יחידת קומנדו של צבא השיחרור האלג'ירי לכדה במארב מחלקה של הצבא הצרפתי והשמידה אותה.

בוקר רגיל של דצמבר, 1961. אותו בוקר עמדתי בטרקלין הנציגים במגרד-השחקים של האו"ם בניו יורק, והמתנתי להתחלת הוויכוח על פליטי פלסטין. ראיתי את עבד אל-קאדר צ'נדלרי נכנס לאולם, שקוע בשיחה עם כמה דיפלומטים ערביים. לאחרונה פגשתי לפני שלוש שנים. תמתי אם יזכרני. בראותו אותי, נטש את בני-שיחו והרטיט לי את שתי ידיו. "מיסטר אבנרי", קרא, "אני שמח לראותך".

ישבנו כמה דקות בכורסת-העור הנוחות, כשמסביבנו מסתודדים הדיפלומטים הערביים והישראליים (תוך התעלמות גמירה אלה מאלה). החלפנו דברי נימוסין. קבענו שאבוא לבקרו במשרדו, בקצה המזרחי של הרחוב ה-46: "בכל בוקר שתמצאו. אהיה תמיד פנוי בשבילך."

***

תעמולת הזוועה

לפי בד אל-קאדר צ'נדלרי, הנציג הקבוע של הפל"ן ליד מרכז האו"ם, מי שמתעתד להיות השגריר הראשון של הרפובליקה האלג'ירית בארצות-הברית, קיבל אותי במשרדו בבידודת הרגילה אצלו. הגבר הממושקף, עגול-הפנים, שהחיוך לא מש מהם, קם, לחץ את ידי, הציץ לי את הכורסה הנוחה ביותר. לאחר מכן קרא למוזכרתו ולשאר הנוכחים במשרד, והציג אותי בפניהם: "מר אבנרי הוא מחברי הוועד הישראלי למען אלג'יריה".

משנשארו לבדנו, אמרתי קצרות: "מר צ'נדלרי, באתי כדי לשמוע מפיך כמה אנחנו יכולים לעזור לכם בשלב הנוכחי".

צ'נדלרי עשה תנועת-יד של מחאה. "אתם כבר עושים הרבה מאוד. אנחנו עוקבים אחרי פעולתכם. אנחנו מעריכים אותה מאוד מאוד. ברור לנו שאין זו פעולה קלה במדינת ישראל, שממשלתה נוקטת קו כה קיצוני נגד מלחמת-השיחרור האלג'ירית."

עורך "העולם הזה" מדווח על פגישותיו עם ראשי הפל"ן סכיזן בגב הלוחמים!

אביסבי היה תורכי, פקיד הממלכה-העותומנית, ושמי התורכי יעדי. ואילו היהודים נמצאים באלג'יריה מזה אלפים שנה ומעלה. מדוע יכריחו אותם לצאת? מדוע ישקרו להם ויאיימו עליהם בסכנות כוזבות? הם אלג'יריים. הם יותר אלג'יריים מכל אדם אחר בארצנו. הם היהודים הממשיכים לשמור על הפולקלור שלנו. אי-אפשר לקיים תנועה בכפר אלג'ירי בלי נגנים יהודיים, כי הם היחידים היודעים לנגן את שירינו העתיקים.

המזור, כי בהתנגדות לבריחה המונית זו, שכבר הפחיתה את הציבור היהודי באזורים רבים של אלג'יריה עד כדי מחצית, תמים האויאהאס דעים עם הפל"ן. האויאהאס רואה בבריחת היהודים בגידה ברעיון אלג'יריה צרפתי. ואילו הפל"ן יודע כי אלג'יריה החופשית תהיה זקוקה ליהודים, הממלאים תפקידים מרכזיים בחיי-המשק ובמקצועות החופשיים, לשם גיהול תקין של המדינה החופשית.

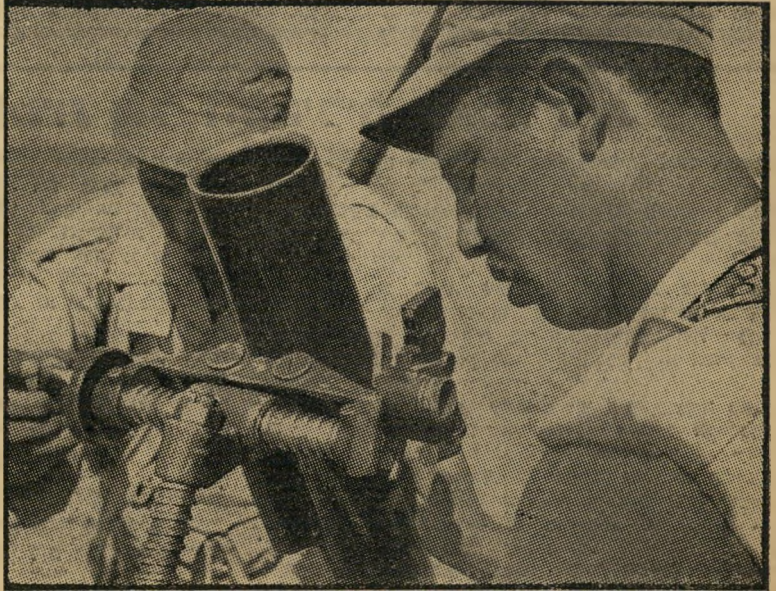
הסברתי כי דעת הקהל בישראל מושפעת במידה רבה מן הדיעות הכוזבות המופצות בעתונות הישראלית על איסור העליה מתוגנס וממארוקו... עבד אל קאדר צ'נדלרי, שהקשיב בעניין לדברי, המשין: "נשמח אם תפיצו את האמת בציבור הישראלי. מעולם לא היתה אוטו-שמיות כלשהי בקרב העם האלג'ירי. יתכן שאין ארץ בעולם בה היו היחסים בין המוסלמים והיהודים במרוצת הדורות כה לכביים כמו באלג'יריה, עד שבאו הצרפתים, נתנו ליהודים מעמד מיוחד ותירחררו ריב בנדון".

צ'נדלרי קרא למוזכרתו וביקשה למסור לי העתק ההכרזה הרשמית של הממשלה האלג'ירית-המונית בשאלה היהודית, שפורסמה זה עתה.

***

"כבר לא איכפת לנו!"

דעתי כי תוך כמה ימים תעלה השאלה האלג'ירית מחדש על סדר-היום של האו"ם, והבעתי את החשש כי אין ביכולתנו להשפיע על עמדת הממשלה שלנו. צ'נדלרי משך בכתפיו. "האמת היא שכבר לא איכפת לנו איך תצביע ממשלת ישראל. כבר אין לזה שום חשיבות. יש לנו רוב בטוח של שני שלישים לכל החלטה שנרצה * הצבעה זו נתקיימה בינתיים, והיא נסתיימה בנצחון מכריע נוסף של אלג'יריה החופשית, שזכתה לרוב של למעלה משני-שלישים. צרפת התרימה את הדיון, וידידות צרפת נמנעו מהצבעה, אחרי שנוכחו לדעת כי אין בכוחן למנוע את קבלת החלטה. עוקץ החלטה היה שבפעם הראשונה צוין בה בפרוש השם, "הממשלה הזמנית של הרפובליקה האלג'ירית", ובזאת ניתן להנהגת הפל"ן מעמד בינלאומי מוכר. החלטה קראה לחידוש המשאומתן הישיר בין צרפת לבין ממשלת אלג'יריה. עמדת ישראל, שנמנעה אף היא מן ההצבעה, היתה מוזרה שבעתיים, מאחר שבאותה שעה עצמה עמלה ישראל קשות להעביר באו"ם החלטה הקוראת למשאומתן ישיר בינה לבין מדינות ערב.

חיל השיחרור האלג'ירי מפעיל מרגמה בינונית